

lerede fremsendt et beslutningsforslag om at hæve folkepensionen. Så må vi jo se, om Dansk Folkeparti vil holde deres løfter fra tidligere om, at de vil være med til at hæve folkepensionen.

Enhedslisten har også peget på finansiering af vores forslag. Vi vil tage fra de rigeste bl.a. ved at beskatte de multinationale selskaber, der ikke betaler skat i dag, og ved at beskatte nord-søliien lige så meget, som man oprindeligt havde forudsat. Det vil give en hel del milliarder.

Ud over økonomiske forbedringer til de laveste indkomster er der også behov for ændringer på en række andre områder. Der er behov for at bygge langt flere boliger, både ungdomsboliger, familieboliger og ældreboliger, og vel at mærke boliger til en pris, som almindelige mennesker har råd til at betale.

Der er et stort behov for, at der sker en økologisk omstilling, således at vi kan få rent vand og giffri fødevarer. Der er et behov for, at vi får udbygget den kollektive trafik, den vedvarende energi som vindmøller, solceller osv. Desværre ser det ud til, at regeringen også på disse områder i stedet vil tilgode de rige og storproduktionen.

Men statsministeren talte da pænt i sin åbningstale om behovet for at lytte til hjemmehjælperne og for at sætte de ældre først. Her var der da et område, hvor det lød, som om det gjaldt om at hjælpe nogle af dem, der har det svært. Men det eneste konkrete forslag fra statsministeren til, hvad man skulle gøre, var frit valg.

Det løser bare ikke problemet at begynde at udlicitere hjemmeplejen. Udlicitering er forældet, det skaber problemer i stedet for at løse dem. Statsministeren har jo lige besøgt Tony Blair, så måske har han dér haft lejlighed til at høre om problemerne med udlicitering af jernbanedriften, der tvang den britiske regering til at overtage jernbanerne igen. Og herhjemme har vi senest set, hvordan en række kommuner har smidt ISS ud af børnehaverne.

De ældre og de handicappede har krav på, at deres problemer bliver taget alvorligt, i stedet for at de bliver anvendt i et ideologisk felttog for liberalistisk markedstænkning. Erfaringerne både fra de klagesager, der bliver behandlet i kommunernes klageråd, fra ankesager og fra udtalelser i den offentlige debat, f.eks. fra de store høringer, Københavns Kommune har afholdt om ældrepolitik, viser tydeligt, at det ikke er muligheden for at vælge mellem privat og offentlig leverandør af hjemmepleje, der optager de nuværende eller kommende modtagere af

praktisk og personlig pleje. De vil have tryghed for, at hjælpen er der, den dag de har brug for den, og at hjælpen er stabil, at man holder, hvad man lover.

Enhedslisten foreslår, at vi ser på de gode erfaringer, der er med at lade hjemmehjælperne selv organisere arbejdet i samarbejde med de ældre. Det har man f.eks. praktiseret i Skævinge Kommune, hvor sygeligheden er faldet ganske betragteligt, både blandt hjemmehjælperne og blandt de ældre.

Hjemmehjælpernes og sygeplejerskernes organisationer, FOA og Dansk Sygeplejeråd, har for nylig spillet ud med et forslag til 10 punkter med ældres rettigheder, bl.a. retten til at spise den mad, man kan lide, og retten til at komme ud, når man har lyst til det.

Hvis de foreslåede rettigheder skal blive mulige, kræver det, at menneskesynet i den offentlige sektor bliver ændret, at man begynder at stole på, at de mennesker, der er ansat til at udvise omsorg, også selv kan organisere arbejdet sammen med de ældre, i stedet for at der skal opstilles en række skemaer og ansættes en række kontrollører.

Den etiske og moralske diskussion om, hvilke værdier der skal ligge til grund for arbejdet, skal fortsat udvikles i samarbejde med dem, der arbejder på området og med de ældre.

Vi har foreløbig fremsat et beslutningsforslag, der giver den ældre et retskrav på hjemmehjælp, og vi vil arbejde videre med dette område.

Statsministeren talte også smukt om, at regeringen vil bruge flere ressourcer på at hjælpe de allersvageste. De allersvageste er et lidt mærkeligt udtryk, synes jeg. F.eks. må de hjemløse, der klarer sig på gaden, være utrolig stærke. Jeg tror ikke, mange af os ville kunne overleve særlig mange dage under de forhold, der er på gaderne, især om vinteren.

Men når man nu vil bruge ressourcer på de allersvageste, hvad så med den store gruppe af almindelige arbejdsløse, pensionister, kontanthjælpsmodtagere osv.? Har de ikke brug for at få et løft?

Enhedslisten er bestemt enig i, at der er brug for mere hjælp til hjemløse, sindslidende, narkomaner og andre misbrugere. Men vi frygter, at det, som regeringen lægger op til, er en opsplitning af de grupper, der har behov for hjælp, at vi nu igen skal til at tale om værdigt trængende, som skal have almisser. Det blev underbygget under debatten tidligere i dag, hvor det eneste konkrete eksempel, Venstres ordfører, hr. Jens